

Kummardus Sinule

Oli kaugel Su kallim ja
kaugel Su kodu.
Nii kaugel Su Eesti
ta järved ja jõed.

Su ümber vaid kurjus
ja lõputu valu.
Seal tundmata õiglus
ning ausus ja tõed.

Seal külmas ja näljas
Sul kodutee meeles.
Kas ükskord Sa Eestimaad
näha veel saad?

Ei murdnud Sind tormid ei
Punane Karu.
Me isade aateile
kindlaks Sa jäid.

Sa ikkagi tulid, sest
Kodu Sul meeles.
See armas ja tilluke
Eestimaa paik.

Taas Isamaa pinnal
nii sirgelt Sa astud.
Kus rukkilill põldudel
tärgata saab.

Nüüd Rukkilill rinnas
Sa meenutad valu.
Ja kannatust karmi, mis
osaks Sul saan'd.

Sa võta nüüd sõbrad ja
tuleme kokku.
Meil mälestus ühine
kanda on veel.

Me tütreid ja poegi jäi
võõramaa mulda.
Neil koduteed näitamas
tähtede vöö.

Ei Eestimaa päike neil
palgesid paita.
Ei kuule nad Kodumaa
metsade häält

Mälestus Püha
meil nendest on meeles.
Karm Tõde Graniidis
neist elama jääb.

25. märts 2020

Meenuta! Täna 71 aastat tagasi.